

ระดับที่ 2

ฐานงานที่ 3 : พระเยซูเจ้าทรงชี้แนะทางชีวิตฉันโดยทางมโนธรรม

คำนำ

เราได้ฟังจากที่ประชุมว่าพระเยซูเจ้าทรงวอนขอพระบิดาเจ้าเพื่อเราดังนี้ : “โปรดรักษาผู้ที่พระองค์ทรงมอบให้ข้าพเจ้าพ้นจากเจ้ามารร้ายด้วยเถิด”

วันนี้ เราจะเรียนรู้ถึงสิ่งที่พระบิดาทรงประทานให้เราแต่ละคนเพื่อรอดพ้นจากความชั่วร้าย เราจะพยายามเรียนรู้ถึงพรสวรรค์ดังกล่าวนั้นให้ดีที่สุด

ประสบการณ์ชีวิต

✧ เราได้ค้นพบสิ่งใดบ้างจากจิตใจภายในตัวเอง

- ฉันมีหัวใจดวงหนึ่งที่สามารถคิดเป็นและก็สามารถรักได้ด้วย
- ฉันมีจิตใจที่พระเจ้าทรงตรัสกับฉัน
- ฉันมีจิตใจอันเป็นที่ลบล้างขมขื่นในตัวฉันซึ่งใช้พูดคุยกับพระเยซูเจ้า
- ฉันมีจิตใจที่สามารถรำลึกถึงเรื่องในอดีตที่ได้ทำไป

วันนี้เราจะพิจารณาดูว่าเรามีจิตใจที่บอกให้ทำแต่สิ่งดีงาม

✧ ในบรรดาท่านทั้งหลายมีใครบ้างเคยมีประสบการณ์พูดคุยภายในจิตใจตนเอง

✧ จิตใจท่านนั้นบอกอะไรท่านบ้าง

✧ ให้เราตระหนักสำนึกว่าจิตใจคงจะบอกอะไรท่านได้บ้าง เช่น

- จงช่วยงานแม่ท่าน
- จงทำการบ้านของท่าน
- จงแบ่งปันให้กับ พี่น้องๆของท่าน

✧ จิตใจท่านนั้นบอกถึงสิ่งที่ไม่ควรทำด้วยหรือเปล่า เช่น

- อย่าโกหก
- อย่าขี้เกียจล้างถ้วยชาม
- อย่าลืมห้ทำการบ้านของท่าน

มันหมายความว่าหัวใจของฉันเองที่พูดกับฉัน มันบอกฉันให้ทำสิ่งนี้และอย่าทำสิ่งนั้น มันกระตุ้น มันผลักดัน มันเรียกร้อง มันเตือนสติ และมันฟื้นฟูความจำให้ฉันสิ่งดังกล่าวในจิตใจฉันนี้มีชื่อพิเศษที่เราเรียกว่า **มโนธรรม** มันเหมือนกับว่ามีใครบางคนในตัวฉันที่พูดกับฉัน ชาวบ้านบางคนเรียกมันว่าเสียงพระ พวกเขาพูดกันว่าเสียงพระนี่ดังก้องอยู่ในจิตใจฉัน-และฉันเท่านั้นที่สามารถได้ยินเสียงนั้นเพราะว่ามันอุบัติขึ้นในจิตใจฉัน มันบอกฉันให้ทำสิ่งนี้หรืออย่าทำสิ่งนั้น มโนธรรมของฉันนั้นตื่นตัวอยู่ทั้งวันทั้งคืน มันบอกฉันเมื่อถึงเวลาต้องทำสิ่งนั้นๆ

✧ ฉันจำต้องถือปฏิบัติตามมันกระนั้น หรือ

- ถ้าฉันต้องทำสิ่งที่พอพระทัยพระบิดาเจ้า

- ถ้าฉันต้องตามองค์พระเยซู แน่แน่นอนฉันต้องทำตามเสียงมโนธรรมที่บอกฉันให้ทำสิ่งใดๆ

จงประยุกต์ให้เข้ากับพระวาจาของพระเจ้า

พระเยซูเจ้าทรงประทานกฎหลักทั่วไปให้กับเราทั้งหลายเพื่อให้มิตรสหายทุกคนของพระองค์ได้ถือปฏิบัติตาม

วจนพิธีกรรม

“จงอภัยให้เขาแล้วพระเจ้าจะทรงอภัยให้ท่าน จงให้แล้วพระเจ้าจะประทานแก่ท่าน” (ลูกา 6 : 37)

การพิจารณารำพึงถึงพระวาจาของพระเจ้า

ในมโนธรรมของฉันฉันได้เรียนรู้สิ่งที่ควรปฏิบัติตามเสียงมโนธรรมของฉัน ก็เท่ากับว่าฉันแสดงความรักความเคารพต่อพระเจ้า พระเยซูเจ้าได้ทรงวอนขอพระบิดาเจ้าให้ทรงรักษา พวกเราทั้งหลายให้พ้นจากการร้ายโดยคอยฟังและถือปฏิบัติตามเสียงมโนธรรมของตน

บัดนี้ฉันรู้แล้วว่า

1. พระเจ้าทรงประทานมโนธรรมให้กับฉัน
2. โดยทางเสียงมโนธรรมนี้เอง ฉันจึงได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด
3. ฉันจำต้องถือปฏิบัติตามเสียงมโนธรรมเพื่อจะได้เป็นที่พอพระทัยพระบิดาเจ้า

ตอนนี้ฉันจะทำสิ่งใดดี

1. ฉันจะค้นพบวิธีการทำงานของมโนธรรมได้เป็นวันๆไป
2. ฉันจะเข้าใจวิธีการที่มันกระตุ้น บอก ขอร้อง เตือนและสั่งให้ฉันทำสิ่งนั้นๆ
3. ฉันจะถือปฏิบัติตามเสียงมโนธรรมของฉัน เพราะว่ามันเป็นวิธีทางที่พระเยซูเจ้าทรงนำพาเราทั้งหลายไปพบพระบิดาเจ้า

แบบฝึกหัดก่อนพิธีเฉลิมฉลอง

(ให้เราสำรวจจิตใจ หนึ่งเงียบบัสก์ครู่หนึ่ง)

ให้เราหลับตา หนึ่งเงียบและรำพึงภาวนาว่า

พระเยซูเจ้ากำลังพูดอยู่กับเรา จงให้แล้วพระเจ้าจะประทานแก่ท่าน

☒ ฉันได้ให้อะไรมาบ้างแล้วในวันนี้ (ให้เวลาคิดพิจารณาสักครู่หนึ่ง...)

- ฉันตอบในจิตใจฉันว่า ขอขอบคุณพระเยซูเจ้าผู้ทรงช่วยฉันให้เป็นคนดีและถือปฏิบัติตามเสียงมโนธรรม

☒ ฉันไม่ได้ให้ภัยมาที่ครั้งแล้ว

☒ ฉันผิดพลาดไปแล้วหรือเปล่าและฉันพ่ายแพ้มารผจญหรือเปล่า

(ให้เวลาได้คิดพิจารณาสักครู่หนึ่ง)

- พระเยซูเจ้าข้า ฉันรู้สึกเสียใจเวลาพ่ายแพ้มารผจญ โปรดทรงช่วยฉันคงมั่นในการทำดี
- ฉันจะแข็งแกร่งขึ้นทุกๆครั้งที่ได้ชนะมารผจญ ด้วยการทำดี

พิธีเฉลิมฉลอง

ครูผู้ฝึกอบรม :

ข้าพเจ้าขอขอบคุณพระบิดาเจ้า พระเยซูคริสต์เจ้าและพระจิตเจ้าที่ได้ทรงประทานมโนธรรมให้กับข้าพเจ้า

เวลาที่ฉันยังเด็กอยู่ พ่อแม่ผู้ปกครองและครูบอกให้ฉันทำสิ่งนี้และอย่าทำสิ่งนั้น พวกเขายังคงทำเช่นนั้นอยู่อีก แต่พระเยซูเจ้าทรงโปรดให้ฉันเจริญเติบโตขึ้นด้วยการนำพาให้รู้ว่าอะไรควรทำและอะไรไม่ควรทำ อาศัย มโนธรรมตัวเองช่วยแนะให้

ร้องเพลง (พร้อมทั้งพร้อมทั้งถือเทียนจุดไฟสว่างอยู่ในมือ)

แสงสว่างของพระคริสต์เจ้า

ประทีปส่องทางชีวิตเรา

ประทีปส่องทางชีวิตเรา

ขณะที่เราก้าวเดินไป

ทุกคน พระเยซูเจ้าข้า โปรดเสด็จมาช่วยฉันด้วยเถิด

โปรดส่องสว่างมโนธรรมฉันให้รู้แจ้งเห็นจริง

โปรดนำพาฉันให้ทำสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม

โปรดนำทางฉันไปพบพระบิดาเจ้าด้วยเถิด

อาแมน

“ไม่มีใครจะสามารถสั่งให้ฉันทำสิ่งที่ขัดกับเสียงมโนธรรมได้เลย ถึงแม้ว่ากระแสดลภาวิวัฒน์จะพยายามย่ำยีฉันให้ป็นปีเพียงใดก็ตาม”

น.เทเรซา แห่งอาวิลลา